

XVI

В тих днях, коли, неначе риба в сіті,
Мій вольний дух в тісних тих стінах б'ється,
Смертельний холод в душу аж крадеться,
І нікому потішити, ogrіти,

Одним-одна лишлася мені ти,
Мужицька пісне, в котрій люд весь плаче,
І мому серцю легшає неначе
З народним болем в один такт боліти.

О ви, кристалізовані стони,
Ви, сльози, перетоплені в алмази,
Зітхання, влиті у тужливі тони!

Не покидайте ви мене в тій хвили!
Кріпіль, щоб ті безумства, муки, врази
Мойого духу глиб не помутили!

8 сент[ября] 1889